

¹⁷Mikor a hetvenkét tanítvány visszatért, örömmel mondta: Uram, a te nevedre még az ördögök is engedelmeskednek nekünk! ¹⁸Ő pedig ezt mondta nekik: Láttam a Sátánt villámként leesni az égből. ¹⁹Íme, hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon, skorpiókon tapodjatok, és az ellenség minden erején; és semmi nem árthat nektek. ²⁰De ne annak örüljétek, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, inkább annak örüljétek, hogy a nevetek fel van írva a mennyben.

Kedves Testvéreim!

Jubilate vasárnapja van. Az örvendezés vasárnapja. Az oltár előtt felolvastam a vasárnap témáját adó 66. Zsoltárból: örvendezz Istennek egész föld. Jubilate – örülj, ujjongj, örvendezz! Jubilate vasárnapja van! Látszik-e rajtunk ez az örvendezés, az hogy örülünk Istennek?

A héten elég sokat voltam távol itthonról, és amikor hazaértem nagy volt az öröm, és nehezen engedtek el amikor pl. tegnap is egész napra el kellett utaznom.

Az ujjongó öröm, amikor nem tudjuk magunkban tartani azt, hogy mennyire jól esik látni a másikat, mekkora boldogságot jelent a számunkra az, amit kaptunk.

Az örvendezés vasárnapja tehát ez a mai.

Nem biztos, hogy mindenki tudja, hogy evangélikus egyházunkban azt, hogy mikor milyen témát hallhatunk a szószékről nem feltétlen a lelkész dönti el. Minden egyes vasárnapnak egy évszázadokkal ezelőtt meghatározott témája van, amelyhez már jó előre kiválasztják az igét. Ez a jó előre a mai nap igéjével kapcsolatban azt jelenti, hogy 30 éve, de van, amikor az igeválasztás az ógyházig, a Kr.u. 300-as évekig nyúlik vissza.

Ezt most azért emelném ki, mert nagyon megörültem a mai nap igéjének a hét eseményeinek tükrében. A hét elején lelkészkonferencián voltam. Ez tulajdonképpen egy továbbképzés, ahol előadásokat hallgatunk, ugyanakkor egy találkozó is, ahol régen látott lelkészkollégákkal elevenítjük fel például azt, amit az egyetemen vagy a kollégiumban közösen átéltünk. De alkalmak ezek a konferenciák arra is, hogy megosszuk egymással szolgálataink örömeit és nehézségeit. Az idei konferencián nálam valahogy az örömök jobban előkerültek. Az okát is tudom, hiszen múlt hét végén éppen azon a helyen tartottuk gyülekezeti hétvégénket, ahol hétfőn ez a konferencia kezdődött, így lelkesen emlékeztem vissza és meséltem a többieknek is, hogy milyen jó gyülekezet a budafoki. És kedvemem még az sem tudta elszomorítani, amikor diagramokkal, ábrákkal mutatták be, a statisztikákat, hogy hogyan fogy egyházunk, és úgy általában a kereszténység ma Magyarországon.

Amikor az igehirdetésre készülve elővettem mai alapigénket, akkor éppen ez az öröm volt a szívemben, és valahogy értettem, átéreztem, amit ezek, a mai igénkben szereplő tanítványok érezhettek.

Néhány szó az előzményekről: Lukács leírja, hogy Jézus, miután Galileában tanított, gyógyított, csodákat tett: *szolgálatba állított másokat is, hetvenkét tanítványt, és elküldte őket maga előtt kettesével minden városba és helységbe, ahova menni készült.*

Egy kevésbé ismert része ez Lukács evangéliumának. Általában, ha azt kérdeznénk, hogy hány tanítványa volt Jézusnak, akkor azt a választ kapnánk, hogy 12. Ami igaz is, és még a nevüket is fel tudnánk sorolni. De ők, csupán a szűk tanítványi kör voltak, Jézust ennél lényegesen többen követték. Itt az evangélista 72-t említ, akiket kettesével küld ki, nem maga helyett, hanem maga előtt.

Egyfajta útkészítő munka tehát a 72 tanítványé. Előkészítik, megtisztítják a terepet. Ezért lehet aztán az, hogy ahová Jézus ment, ott már felkészültek az ő fogadására, pozitív és negatív értelemben egyaránt. Mert voltak, akik várták a gyógyítót, akinek már a tanítványai is sok csodát tettek, hát akkor milyen lehet az, aki kiküldte őket, de várták a tanítót, várták, hogy vajon ő lesz-e az, aki majd elhozza a vágyva vágyott szabadulást. De várták azok is, akik veszélyt láttak benne, akik folyamatosan kötekedtek, vagy épp hatalmukat féltve már az elejétől el akarták tenni láb alól.

A 72 tanítványt Jézus határozott feladattal bízta meg: *⁹Gyógyítsátok az ott lévő betegeket, és mondjátok nekik: Elközelített hozzátok az Isten országa.*

Gyógyítás és tanítás. Ő maga is ezt tette, ezek az emberek is ezért követték. És most ők maguk is gyógyítóvá és tanítóvá válhattak. Lukács hosszasan leírja, milyen utasításokat ad Jézus a tanítványainak, arról viszont nem ír, hogy ez a 72 ember gondolkozott volna azon, hogy elinduljon. Pedig azért itt nem arról van szó, hogy menjétek és szervezzetek szállást, beszéljétek arról, hogy jövök a többit majd én megcsinálom. *⁹Gyógyítsátok az ott lévő betegeket, és mondjátok nekik: Elközelített hozzátok az Isten országa.*

Mai igénkből, a visszatérő tanítványok reakciójából láthatjuk, hogy bár elmentek, elindultak, végigjárták a városokat, de azért maguk is csodálkoznak azokon, amik történtek. Ujjongó örömmel tértek vissza ezek az emberek, és újságolták Jézusnak: *Uram, a te nevedre még az ördögök is engedelmeskednek nekünk!*

Úgy mondják ezt, mint akik maguk sem hitték az elején. De működött. Nem csak úgy, de Jézus nevében sikerült. Jézus nevében mentek, és Jézus nevében az ördögök is engedelmeskedtek. Ezek az emberek kételkedtek ugyan, ezt jól mutatja a visszaérkezésük kifejezett örömük, de mentek és megtették, amit Jézus mondott. Megpróbálták, és működött. Még egyszer mondom. Nem a 12-ről beszélünk, nem az elitesapatról. Bár azért azt a maroknyi halászt sem mondhatjuk teológiailag túlképzett társaságnak. De a 72 maximum annyit hallhatott Jézustól mint

amennyit mi az evangéliumok olvasása során. Még az is lehet, hogy nekünk sokkal több ismeretünk van, mint ott némelyeknek. Rendben látták Jézust, de nem Jézus látványa okozott hitet, mert akkor Jézust nem feszítették volna keresztre, és akkor nem 72, hanem 72 000 követője lett volna, naponta. Ez a 72 hitt, és ez a pislákoló hit elég volt. És örömmel, és ujjongva térnek vissza Jézushoz, miután elvégezték, amit Uruk rájuk bízott.

Testvérem! Te hogyan jössz vissza vasárnapról vasárnapra Jézushoz? Mert ő küld. Te vagy a 72 tanítvány egyike, akinek azt mondja, hogy menj előttem, és készítsd az utat: gyógyíts és hirdesd elközelített a mennyek országa.

Jubiláte vasárnapja. Az örvendezés vasárnapja. Minden örülünk? Sok mindennek örülhetünk, de az ige azt mondja Örvendj Istennek te egész föld.

És Jézus is ezt hangsúlyozza a visszatérő tanítványainak, akik a gyógyítások, az ördögök feletti győzelmük miatt örvendeznek. Szuper, örüljete csak mondja Jézus. Nem veszi kedvüket, nem azt mondja, hogy lassan a testtel ezután jön még a fekete leves, de azért azt elmondja, hogy a tanítvány öröme, nem a világ és a sátán felett aratott győzelemből kell, hogy fakadjon.

¹⁸Ő pedig ezt mondta nekik: *Láttam a Sátánt villámként leesni az égből.* ¹⁹Íme, hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon, skorpiókon tapodjatok, és az ellenség minden erején; és semmi nem árthat nektek. ²⁰De ne annak örüljete, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, inkább annak örüljete, hogy a nevetek fel van írva a mennyben.

Jézus szavait olvasva megfigyelhetünk egy helycserét: A Sátán villámként leesik az égből, a tanítványok nevei fel vannak írva a mennyben.

Jézus két dolgot tisztáz a tanítványaival. Az egyik: még véletlenül se merüljön fel senkiben, hogy a Sátán legyőzése az ő érdeme. A tanítványok csodákat éltek át a kiküldetés során, és tudták is, hiszen mondják Jézusnak, hogy a te nevedben. De Jézus fontosnak tartja még egyszer elmondani: tőlem kaptátok a hatalmat az ellenség felett.

A másik pedig, hogy ennél sokkal nagyobb öröm is van. Mégpedig az, hogy a nevetek fel van írva a mennyben.

Lelkészavatásokon, iktatásokon a lelkészársak egy-egy igei áldást mondanak. Bevallom és ezt a mondatot szoktam áldasként az avatott vagy iktatott kollégának a szívére helyezni. *ne annak örüljete, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, inkább annak örüljete, hogy a nevetek fel van írva a mennyben.*

Nyilván ebből következik, hogy szeretem ezt az ígét, és fontosnak tartom. Miért? Mert egy olyan dologról szól, amit nem szabad elfelejtenünk. És amire engem egy-egy lelkészkonferencia is emlékeztet. Hogy a szolgálat a hitünkben következik, és nem a hitünk bizonyítéka.

Én nem azért lettem lelkész, mert megtapasztaltam, hogy Isten rajtam keresztül munkálkodik, hanem azért lettem lelkész, mert Isten megváltott, megszólított és lehívott, és ennek a következménye lehet az – ha engedem, hogy Isten rajtam keresztül munkálkadjon.

A mai ige alapján: az a fontosabb, hogy a nevem fel van írva a mennyben, tehát Istené vagyok. Ha Istené vagyok, akkor tud Isten rajtam keresztül munkálkodik.

Jézus arra hívja fel a tanítványok figyelmét, hogy Isten munkálkodik rajtuk keresztül, ezt tapasztalták, ezért élték át, de vegyék észre azt, hogy ez azért lehetséges, mert ők már Istenéi. A nevük fel van írva a mennyben.

A 72 tanítvány sikerként könyvelte el a misszióban töltött pár napot. De tudjuk azt, hogy később sokat szenvedtek Jézus nevéért. Pál fel is sorolja egyszer: *többször börtönöztek be, igen sok verést szenvedtem el, sokszor forogtam halálos veszedelemben.* ²⁴Zsidóktól ötször kaptam egy híján negyven botütést, ²⁵háromszor megvesszőztek, egyszer megköveztek, háromszor szenvedtem hajótörést, egy éjt és egy napot hányódtam a tenger hullámain. ²⁶Gyakran voltam úton, veszedelemben folyókon, veszedelemben rablók között, veszedelemben népem között, veszedelemben pogányok között, veszedelemben városban, veszedelemben pusztaságban, veszedelemben a tengeren, veszedelemben áltestvérek között, ²⁷fáradásban és vesződségben, gyakori virrasztásban, éhezésben és szomjazásban, gyakori böjtölésben, hidegben és mezítelenségben. ²⁸Ezeken kívül még ott van naponkénti zaklattatásom és az összes gyülekezet gondja.

És mégis Pál apostolnak és a többieknek volt okuk az öröme. Mert nem a sikertörténetek éltették őket, hanem tudták, hogy a nevük fel van írva a mennyben. Tudták, hogy ők Istenéi. És mint ilyeneknek feladatuk van. Gyógyítani és hirdetni: elközelített a mennyek országa.

Jubiláte Deo. Ne annak örüljete, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek.

Nem csak teológusoknak, lelkészeknek, egykori tanítványoknak szól Jézus szava, hanem neked is testvérem. A budafoki „72-nek”, akiket kiküld Jézus maga előtt. Örülj, örülj annak, hogy a neved fel van írva a mennyben. Örülj annak, hogy ő megszólít, elhív és küld téged. Örülj és indulj: mert szüksége van rád Istennek, hogy minél többekhez eljusson az evangélium, az örömhír: a neved fel van írva a mennyben! Mert Jézus elment, hogy a saját, keresztfán kiontott vérével felírja. Jubiláte Deo omnis terra – Örvendj, egész föld, az Istennek!

Adja Isten, hogy így tudjunk neki örvendezni, és hogy ezt meglássák rajtunk az emberek!